

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/146/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1715208155
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1715208155.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : M. X G..I.., V. Č. XXX XX XXX, M., N. XXX, XXXXXX, E. H., zastúpený Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., Piešťany, Teplická 7434/147, proti žalovanému : S. G., J.. XX. XX. XXXX, G. X. S. XXXX/XX, K., o zaplatenie 901,34 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Pezinku zo dňa 28. 2. 2017 č.k. 6C/270/2015 --59, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalovaný **m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 901,34 €, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 21,67 € a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 901,34 € od 30. 9. 2015 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. V odôvodnení rozsudku poukazoval na to, že vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný a právny predchodca žalobcu - spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. - uzatvorili bezúčelový revolvingový úver s výškou kreditného limitu 320 €, s celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 385,11 €. Z Výpisu čerpania, splátok a úhrad je výška úveru stanovená na 830 €. Čiastka predpisu predstavuje sumu 2.084,05 €. Žalovaný uhradil do podania žaloby 1.161,04 €. Z listinných dôkazov priložených k žalobe má súd prvej inštancie preukázané, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 830 € a že žalovaný uhradil sumu 1.161,04 €. Žalobný nárok žalobcu z priložených listinných dôkazov nevyplýva; suma kreditného limitu 320 € nesúhlasí s výškou úveru stanovenou na 830 €, nehovoriac o čiastke predpisu 2.084,05 €, argumentoval súd prvej inštancie. Dodal tiež, že pri rozhodovaní vychádzal aj zo skutočnosti, že žalovaný zaplatil žalobcovi o 331,04 € viac, ako mu bolo poskytnuté (1.161,04 € - 830 €). Po právnej stránke oprel súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o ust. § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ďalej o ust. § 52 ods. 1, § ods. 2, ods. 3, § 53 ods. 1, ods. 4 a § 54 ods. 1, ods. 2 Obč. zák. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP; nakoľko žalovanému trovy konania nevznikli, súd prvej inštancie mu nárok na ich náhradu nepriznal.

2/ Uvedený rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, v celom rozsahu, domáhajúc sa buď jeho zmeny tak, že odvolací súd jeho žalobe vyhovie, alebo, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Žalobca vytýkal súdu prvej inštancie, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ďalej že mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať patriace mu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a napokon, že nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žalobca v odvolaní

poukazoval na to, že z odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu je zrejmé, že tento dospel k záveru, že žalovaný zaplatil žalobcovi viac, ako bola výška čerpaných finančných prostriedkov. Uvedený skutkový záver však nie je v súlade so skutkovým stavom. Nie je sporné, že žalovaný uhradil celkovo sumu vo výške 1.161,04 €. Pôvodný veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1.607,51 € a nie úver vo výške 830 €, ako uvádza súd prvej inštanície. Uvedené plynie z predloženej listiny - Výpisu čerpania, splátok a úhrad, pričom na konci tejto listiny sa nachádza tabuľka s označením „Rekapitulácia“, celková výška poskytnutého úveru je zrejmá z riadku : istina a stĺpca : čiastka predpisu, ale vyplýva aj po sčítaní jednotlivých čerpaní, ktoré žalovaný vykonal od 24. 1. 2013 do 13. 1. 2015. Suma vo výške 830 € je výška úverového rámca a nie výška čerpaných finančných prostriedkov. Žalovaný celkovo uhradil sumu vo výške 1.161,04 € a čerpal finančné prostriedky v celkovej výške 1.607,51 €. Poukazoval na to, že veriteľ a dlžník si v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24. 1. 2013 dohodli úverový rámec, t.j. kreditný limit vo výške 320 € (bod 40 Zmluvy). K navýšeniu úverového rámca došlo dňa 25. 2. 2013 z dôvodu, že žalovaný prečerpal pôvodný úverový zmluvný rámec; k navýšeniu úverového rámca došlo v súlade so zmluvnými úverovými podmienkami. Zvýšenie úverového rámca je upravené v Hlave 3 § 7 úverových zmluvných podmienok (neoddeliteľnej súčasti úverovej zmluvy). Pokiaľ ide o „čiastka predpisu 2.084,05 €“ je zrejmé, že ide o celkový nárok žalobcu, ktorý eviduje voči žalovanému z titulu poskytnutia predmetného úveru, pričom ako vyplýva z predloženej listiny - Výpis čerpania, splátok a úhrad - časť tohto nároku žalovaný uhradil ešte pred podaním žaloby. V zmysle § 497 Obch. zák. vyplýva, že dlžník je povinný okrem skutočne poskytnutých finančných prostriedkov, t.j. istiny, vrátiť aj príslušenstvo a to najmä úroky. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštanície vôbec neposudzoval obsah samotnej úverovej zmluvy, najmä či obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, resp. či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobcovi nie je zrejmé, akými úvahami sa súd prvej inštanície riadil, ani na základe akých dôkazov dospel k záveru, v zmysle ktorého má mať žalobca nárok len na rozdiel medzi čerpanými a uhradenými finančnými prostriedkami. Súd prvej inštanície svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Svojím postupom v konaní súd porušil žalobcovo právo na spravodlivý proces; žalobca považuje rozhodnutie súdu za arbitrárne. Žalobca napadol aj výrok o trovách konania, nakoľko je názoru, že mal mať v spore plný úspech. Žalobca navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštanície zmeniť tak, že návrhu žalobcu vyhovie alebo napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštanície na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

3/ Žalovaný sa na odvolanie nevyjadril.

4/ Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5/ Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie CSP preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (t.j. vo výroku o trovách konania) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6/ Podľa § 524 ods. 1 Obč. zák., veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

7/ Podľa § 526 ods. 1 Obč. zák., postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

8/ Podľa § 526 ods. 2 Obč. zák., ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení.

9/ V prejednávanej právnej veci sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata sumy 901,34 € s príslušenstvom, dôvodiac, že na základe zmluvy zo dňa 18. 3. 2013 postúpil pohľadávku spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. voči žalovanému (ktorá vznikla na základe úverovej zmluvy uzavretej dňa 24. 1. 2013 č. XXXXXXXXXXXX) na žalobcu. Postúpenie pohľadávky voči žalovanému preukazoval žalobca Oznámením o postúpení pohľadávky, datovaným dňa 9. 9. 2015 (č.l. 19 spisu), ktorého doručenie žalovanému preukazoval podacím hárkom č. D. (č.l. 22 spisu). Postúpenie pohľadávky bolo v danom prípade oznamované žalovanému (dlžníkovi) postupcom (t.j. spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s.) v zastúpení Advokátskej kancelárie GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o. (č.l. 19, 20 spisu). Obsahom tohto oznámenia o postúpení pohľadávky bolo oznámenie žalovanému, že pohľadávku spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. voči nemu postúpil veriteľ Home Credit Slovakia, a.s. na žalobcu, t.j. spoločnosť AB 2 B.V., zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18. 3. 2013. Z obsahu napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštanície mal za preukázanú okolnosť postúpenia uplatňovanej pohľadávky z postupcu Home Credit Slovakia, a.s. na postupníka (nového veriteľa pohľadávky) t.j. na žalobcu, keď dôvodom zamietnutia žaloby žalobcu bol záver o zmatečnosti žalobného nároku, keďže tento zo žalobcom

predložených listinných dôkazov nevyplýva - suma kreditného limitu 320 € nesúhlasí s výškou úveru stanovenou na 830 €, rovnako tak ani suma „čiaska predpisu“ 2.084,05 €. Súd prvej inštancie mal tiež za to, že žalovaný uhradil v prospech žalobcu o sumu 331,04 € viac, než koľko mu bolo poskytnuté (1.161,04 € - 830 €). Súd prvej inštancie teda nemal žiadnu pochybnosť o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu v konaní.

10/ Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že žalobca si nároky v podstate totožného druhu uplatňuje vo viacerých konaniach. Za spor rozhodujúcu otázku súdy považovali otázku, či je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní. Oznámenie o postúpení pohľadávky zaslané postupcom (žalobcom) jednotlivým dlžníkom, bez predloženia samotnej Zmluvy o postúpení pohľadávok, nepovažovali súdy za listinný dôkaz preukazujúci aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/373/2016, sp. zn. 10Co/54/2016, sp. zn. 3Co/51/2016, sp. zn. 5Co/6/2017). Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou, sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie existencia oprávnenia alebo povinnosti strán sporu, ktoré vyplývajú z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má tá strana sporu, ktorej svedčí stav z hmotného práva, t.j. kto je nositeľom subjektívneho práva alebo povinnosti. Existenciu vecnej legitímácie aktívnej či pasívnej skúma súd v každom štádiu ex offa, t.j. aj bez návrhu. Ak žalobca nie je nositeľom subjektívneho práva, napr. preto, že mu neprináleží konkrétne právo vymáhať určitú sumu od žalovaného, súd jeho žalobu bez ďalšieho, len z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, zamietne; uvedené platí rovnako aj v prípade nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, t.j. ak niekomu z hmotného práva nevyplýva povinnosť zaplatiť určitú sumu žalobcovi. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide. Stačí, aby podal žalobu, alebo aby bola voči nemu podaná žaloba. Či bude žalobca v konaní aj úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje uplatnený nárok a či označený žalovaný je nositeľom povinnosti vo vzťahu k žalobcovi, vychádzajúc opäť z daného hmotnoprávneho vzťahu. Rozhodujúce tu nie je subjektívne cítenie procesných strán, ale vždy iba to, či účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu sú alebo nie sú. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, nie je žalobcom v danom konaní; nedostatok pasívnej vecnej legitímácie nastáva za situácie, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti voči nemu, nie je nositeľom takejto povinnosti, o ktorú v konaní ide.

11/ V súdnej právnej veci nie je sporné, že žalobca súdu Zmluvu o postúpení pohľadávok nepredložil. V súlade s rozhodovacou praxou odvolacieho súdu, ako je uvedené v texte vyššie (bod 10) odvolací súd uzavrel, že žalobca nepreukázal, že mu svedčí aktívna vecná legitímácia v predmetnom konaní. Z uvedeného dôvodu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny, hoci z iných právnych dôvodov (§ 387 ods. 1 CSP).

12/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).